Образ народного співця в поезії Т. Шевченка

Літературна доля великого українського поета Тараса Григоровича Шевченка склалася незвичайно. Більшість його творів була надрукована тільки після його смерті. Тільки тоді доля дала йому найкращий, найдорогоцінніший подарунок — безсмертну славу і насолоду, що дають його твори людям. Шевченко ввійшов в історію світової літератури як великий народний поет.

Народна пісня була першою школою поетичної . майстерності Т. Шевченка. Так, в першій половині XIX століття протест і гнів, що накопичувалися віками в пригніченій масі українського селянства і виливалися в народні пісні, знайшли собі геніального виразника в особі Тараса Григоровича Шевченка.

Ще з дитинства Тарас із захопленням слухав бродячих сліпих співців-кобзарів, бандуристів, лірників. Уже в перших віршах Шевченко висловив своє ставлення до поезії і до покликання народного співця. Він показав кровний зв'язок кобзаря з думками і почуттями рідного народу. Образ Кобзаря, котрий не тільки вболіває за гірку долю України, але вірить в сили борців за народне щастя, виникає в поезії Шевченка і живе в ній.

Цікаво, що поет показав такого співця і в ліро- епічному образі Перебенді, і в ліричних віршах, де поєднав себе самого з цим образом. У відомому вірші «Думи мої, думи мої», що відкриває «Кобзар» 1840 року, Шевченко говорив про те, що його страждання нерозривно пов'язані з горем закріпаченого люду. Про це ж говориться і у вірші «Перебендя», де бродячий співець для усіх знаходить пророцьке слово: для молодих і старих, для юнаків і дівчат. Це слово не тільки веселить, воно закликає до дружби, любові, нагадує про ті часи, коли предки виступали проти чужоземних поневолювачів. Не все може висказати кобзар, і тому він сміється іноді, щоб не заплакати:

Перебендя старий, сліпий, —

Хто його не знає?

Він усюди вештається

Та на кобзі грає.

А хто грає, того знають

І дякують люде:

Він їм тугу розганяє,

Хоть сам світом нудить.

І сам Шевченко, як це видно із вірша «Думи мої, думи мої», що ніби є передмовою до «Кобзаря»,— такий співець, він і тужив над долею поневоленої України, і вірив в її світле майбутнє.